

REDACTIUNEA.
 Administrațiunea și Tipografia.
 BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
 Scrisorile nefrancate nu
 se primesc. Manuscrisurile
 nu se retrimit.

INSERATE se primesc la AD-
 MINISTRAȚIUNEA în Brașov și a
 administrațiilor locale în următoarele
 locuri:
 În Viena: M. Dukas Nachf.
 Max. Augenthaler & Emrich Lesner,
 Meliorh. Schalek, Rudolf Wosse,
 A. Oppelka Nachf., Anton Oppelk.
 În Budapesta: A. V. Goldber-
 ger, Ekstein Bernat. În Ham-
 burg: Maroyl & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 ză garmond pe o coloană 6 or.
 — Publicări mai dese după
 tariful și învoială.

RECLAME pe pagina a 8 a o
 seziă 10 or. senu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A. N. U. I. L. X. I. I. I.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se primumără la toate ofi-
 ciele poștale din țară și din
 afară și la d-nii colectorii.

Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare
 Târgul Inului Nr. 30, etajiv
 I.: Pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
 luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
 v. a. senu 15 bani. — Atât abo-
 namentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 138.

Brașov, Miercuri 21 Iunie (4 Iulie).

1900.

Nou abonament

la

Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Iulie st. v. 1900

se deschide nou abonament, la care
 invităm pe toți amicii și sprijinitorii
 fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un
 an 24 corône; pe șese luni 12 corône;
 pe trei luni 6 corône; pe o lună 2
 corône.

Pentru România și străinătate:
 pe un an 40 franci, pe șese luni 20
 franci, pe trei luni 10 franci, pe o
 lună fr. 3.50

Abonarea se pôte face mai ușor
 prin mandate postale.

Administrațiunea.

Limbele străine în școlă.

Nu ne indoim, că mulți dintre
 aceia, cari au asistat la încheierea
 anului școlar, la examenele dela
 școlile noastre confesionale, vădând
 cum bieții elevi sunt torturați —
 începând deja dela prima clasă po-
 porală — cu învățarea limbii ma-
 ghiare și cu gramatica ei, se vor fi
 întrebat: cum se pôte, ca încă și
 astăzi, după experiență atât de in-
 delungată, să se mai comită față cu
 aceste fragede mlădițe marele păcat
 pedagogic de a-le constrînge la stu-
 diul unei limbii străine, când încă nu
 și-au câștigat noțiunile de lipsă în
 limba lor maternă?

Și sunt douăzeci de ani trecuți
 de când — cu toate protestările noastre
 și în contra tuturor prescrierilor
 științei pedagogice — a fost impus
 studiul limbii maghiare în școlile
 noastre populare. Nu s'a găsit nimeni
 în timpul acesta, care pe basă de
 date statistice să facă un studiu, în
 ce măsură este împiedecată și îngre-
 uiată instrucțiunea noastră populară
 prin acele măsuri, luate cu scopul de
 a pregăti maghiarisarea totală a
 școlilor de altă limbă.

Cei dela guvern urmăresc or-
 besce ținta lor, bună rea, și nu vor
 să știe... „ce grad mare de desvol-
 tare spirituală se cere, ca școlarul
 să priceapă cât de puțin construc-
 țiunea unei limbii; nu vor să știe,
 că cu gramatica se împesce creerul
 copilului, 6r înima lui se umple de amă-
 răciune și de disgust și față cu celelalte
 obiecte de învățământ“.

„...In ochii omului pricepător
 tezaurul de cuvinte, mlădierea și
 muzica limbii este o probă despre
 capacitatea culturală a poporului;
 limba e productul fin, tainic și viu
 al dezvoltării interioare și esteriore a
 vieții poporului. Tocmai de aceea
 studiul gramatical al limbii cauzază
 mare plăcere spiritelor aprofundate.
 D6r tocmai de aceea copilul nu pôte
 înțelege absolut nimic din el. În-
 6țarea unai limbii din gramatică este o

povară sub a căreia greutate corpul
 desvoltat se învêrtoșeză, 6r corpul
 nedesvoltat al copilului îmbrâncesece“.

Pasagiile citate de mai sus nu
 le imprumutăm dela vre-un peda-
 gog, care urășce limba maghiară, ci
 dela vestitul 6iarist Nicolae
 Bartha, care, când e nevoie, știe să
 facă și pe pedagogul. Dintr'un arti-
 cul al său publicat 6ilele acestea am
 tras de asta-dată învățătura, că în-
 v6țarea unei limbii din gramatică e
 pernicioasă pentru spiritul și desvol-
 tarea copilului. Și tot el ne spune,
 pe baza experienței, că nu este om,
 care să pôtă dice, că a învățat vre-o
 limbă străină în limitele instrucți-
 unei școlare.

Așa sunt șovinistii de calibrul
 amintitului 6iarist. Când e vorba de
 progresul cultural al Românilor, Ger-
 manilor etc., alte sunt considerați-
 unile și alte sunt legile, cari deter-
 mină desvoltarea firescă a organ-
 mului limbelor. Când însă e vorba
 de a-se introduce în școlile populare
 din Budapesta 6rășii studiul limbii
 germane, care fusese eliminat, atunci
 Bartha își aduce aminte de marile
 precepte ale științei pedagogice.

Ac6sta s'a întemplat acum, când
 unul din scaunele școlare ale Buda-
 pestei a cerut să se propună și
 limba germană, fiind-că e folositoare
 și necesară. A produs mare turbu-
 rare hotărîrea amintitului scaun șco-
 lar. De-odată Bartha găsese, că pre-
 tutindenii în Budapesta se vorbesce
 nemțesce: în casarme, în comptoare
 și prăvălii, și ce e mai mult, că
 limba de conversați6 în cele mai
 multe familii jidovesci este cea ger-
 mană, și că toți copiii de jidov vor-
 besc fluent nemțesce. Nu fără 6re-
 care naivitate într6bă, că, Evreii
 fiind odată Maghiari, de ce nu vor-
 besc în familiă unguresce și că fiind
 de rassa mosaică, de ce vorbesc toc-
 mai nemțesce?

Multe s'ar put6 răspunde la aceste
 întrebări. Ajunge însă constatarea
 interesantă, că „evreimea maghiară“
 germanizează sistematic Budapesta.
 Ea se bucură de drepturi, de liber-
 tate și egalitate, cum nu se bucură
 pôte nici chiar Maghiarii și totuși
 mai doresce, ca copiii evrei să în-
 vețe și în școlă gramatica nem-
 țescă.

Așa ceva, firesce, trebuie să cau-
 seze durere orî-cărei inimii șoviniste
 maghiare și numitul 6iarist își aduce
 aminte chiar de preceptele peda-
 gogiei.

Inaltele precepte, ce le constată
 astfel, nu-l împiedecă însă ca două
 6ile mai târziu să ridice până 'n
 ceriu cu laudele pe călugărițele dela
 ordul Sf. Francisc din Petroșeni, că
 știu să-și împlinesc6 la școlă lor
 de-acolo misiunea de maghiarisare
 între naționalitățile străine și că în
 deosebii știu „să crească Maghiari din
 copiii români“.

De ce gramatică se folosesc
 aceste călugărițe, cari peste ac6sta
 mai sunt și de origine bavareză, ca
 să facă astfel de minuni? Lăsăm
 să deslege Bartha și soți ac6stă

enigmă. Până atunci însă le vom
 spune franc și lămurit, că cu vio-
 lențe, inconsecuența și cu minciuna
 se pot face de rîs și de ocară, d6r
 nu vor face stat național maghiar
 unitar cât va fi lumea și pământul.

Ac6sta este convingerea noastră
 nestrămutată.

Românii bucovineni pentru cultura națională.

„Societatea pentru cultura și literatura
 română din Bucovina“, ac6stă soră bună
 a Asociațiunei noastre, și-a ținut adunarea
 generală în 24 Iulie. Fôia populară „Deș-
 teptarea“ spune, că membrii s'au grăbit
 a participa la ac6stă adunare în număr
 neobișnuit de mare, fiind peste 80 de față.

A fost remarcabil discursul de deschi-
 dere rostit de d-l consilier Dion. Dejan ca pre-
 ședinte al societății. D-sa făcu mai multe
 constatări îmbucurătoare, 6ic6nd între altele:

„...Amintesc cu bucuriă multă, că în
 păturile luminate de-o învățatură mai înaltă
 ale națiunei noastre se stăruiesce mult și
 cu un succes considerabil de a planta zelul
 pentru propășirea culturală a poporului
 nostru și prin unghiurile cele mai depărtate
 ale țerei.“

„Cifrele statistice școlare din Bucovina
 din anii din urmă adeveresc faptul
 acesta, din care putem conchide în mod
 clar, că înaintea poporului român din Bu-
 covina a devenit astăzi parola 6ilei.

„Constat ac6sta, domnilor, cu multă
 bucuriă, d6ră și cu multă speranță în vii-
 torul mai demn al Românilor bucovineni!

„Ridicați odată la nivelul acesta al pro-
 pășirii culturale, se înțelege de sine, că cu
 crescerea aspirațiunilor culturale cresc și
 recerînțele publicului român din Bucovina.

„La aprețierea recerînțelor acestora
 îmi veți concede, domnilor, cumcă prodata
 societății noastre a devenit în prezent cu
 mult mai mare ca până acuma — atât de
 mare, că organizarea noastră cea de până
 acuma nu mai ajunge a corăspunde pe de-
 plin scopului societății noastre.

„Trebuie așa-d6ră să ne reorganizăm, tre-
 bue să ținem cont de recerînțele timpului,
 trebuie să ne strîngem toate puterile indi-
 viduale, și să punem cu toții um6r la um6r
 la lucru...“

După ac6stea, d-l cav. Dejan desfășură
 însuși un plan al său, după care crede, că
 s'ar put6 face amintitareorganizare. Anume
 insistă pentru despărțirea biroului societății în
 secții, anume: secți6 I școlară, II literară,
 III economică și IV administrativă. „Prin
 ac6sta“, 6ise, „cercul activității noastre se
 va lărgi de sine. Pe de-oparte se va put6
 introduce în biroul societății regularitatea
 cea mai scrupuloasă în tratarea afacerilor,
 6r pe de altă parte ne va fi posibil a cu-
 prinde în cercul activității societății noastre
 culturale într6ga ț6ră, așa ca fiă-care loc,
 unde se mișcă numai o suflare românescă,
 să fie reprezentat între membrii societății.
 În felul acesta se va put6 lărgi în fie-care
 comună în mod mai intensiv cultura ro-
 mână, d6r tot-odată și mijlocele mate-
 riale ale societății pentru înaintarea sco-
 pului propus...“

Ideile date de d-l președinte, se vede,
 au produs mare animați6 între membri,
 căci s'au născut discuții, cari au decurs
 atât de viu, încât adunarea a durat până la
 11 ore din noapte. Intre hotărîrile aduse,

mai importantă este hotărîrea de a înființa
 o casă națională, pentru toți Românii din
 Bucovina, care „să fiă potrivită pentru con-
 centrarea tuturor societăților române din
 Cernăuți și demnă pentru reprezentarea
 cauzei române în fața lumii“.

Pertractările pentru realizarea acestui
 conclud s'au și început, fiind încă de pe
 acum convocată o adunare generală estra-
 ordinară pe 12 Iulie st. n. a căreia ordine
 de 6i este „cumpărarea unei case națio-
 nale“. E vorba. ca societatea să cumpere
 hotelul Weis, ce se află lângă magistrat,
 în mijlocul Cernăuților, pe piața principală.

În adunarea, de care vorbim, s'a re-
 constituit și comitetul, și anume astfel:

Dintre cei aleși de mai înainte au
 rămas în comitet următorii domni: cons.
 Dion. cav. de Bejan, president, d-l Dr.
 Alex. Hormuzachi vice-president, 6poi d-nii:
 Grigori Balan, Dr. Vas. Gaina, Dr. Iancu
 Balmoș, Dr. Floria Lupul, Ioan Procopo-
 vic și Const. Popovic — membri în co-
 mitet. Pe lângă ac6știa au fost aleși ur-
 mătorii domni: Atan. Predie, Dr. Emilian
 Voiuțchi, Dr. Teodor Tarnavski, Emilian
 Isopesoul, Gavril Telégă, Lazar Vicol, Dr.
 Const. Hostiuc, Dr. Eudoxiu Procopovic și
 Radu Sbiera.

Nou alesul comitet e îndatorit a se
 organiza în secții (despărțituri) deosebite.
 Una economică administrativă, alta școlară
 și a treia literară.

Ne bucurăm mult, că frații noștri bu-
 covineni au luat ac6stă promițetore por-
 nire, care tinde la răspândirea culturii
 noastre naționale în masele poporului. Se
 știe, că „Societatea pentru cultura și li-
 teratura română“ a lor o produs și până
 acum frumoșe rezultate. Una dintre ope-
 rele ei e și Internatul de băieți români din
 Cernăuți, în care se ocrotesc sute de copii,
 va urma pôte înourând proiectata „Casă
 națională“; d6r și mai mare ne va fi bu-
 curia, când frații bucovineni vor isbuti
 a-și put6 ved6 ridicată casa cea viă na-
 țională, adecă masele poporului, căci ace-
 stea sunt depositele adevărate al Românis-
 mului în Bucovina, tocmai așa ca și la noi
 și de țărâtime trebuie să ne interesăm în
 primul loc.

Cununia din Reichstadt.

Duminecă s'a s6v6șit în capela cas-
 telului din Reichstadt, cununia archidu-
 celui Francisc Ferdinand cu contesa Sofia
 Chotek. A fost o serbare cât se pôte de
 simplă, fără de nici o ceremoniă și pompă es-
 teri6ră. Nici decorați, nici toalete strălucit6re,
 nici nimic, ce ar fi tradat, că un moșteni-
 tor de tron conduce la altar pe fiit6rea sa
 soțiă. În cea mai mare liniște s'a petrecut
 totul; glasuri de tunuri nu s'au auđit, nici
 miile de 6menii curioși nu s'au adunat să
 vadă serbarea cununii aceluia, care odi-
 ni6ră va av6, pôte, să-și pună pe cap co-
 r6na de împ6rat.

Au participat la actul cununii: ar-
 chiducesa Maria Teresia, princoipele L6wen-
 stein, contele Thun Jaroslaw, archiducesele
 Elisabeta și Annunziata, contele Carol Cho-
 tek și încă câte-va persoane înrudite cu
 mirii.

Cătră amiađi mirii și mica asistență
 s'au dus în capela castelului. Înainte mer-
 gea archiducesele mire cu mamă-sa archidu-
 cesa Maria Teresia; lor le urmau surorile
 archiducelui, Maria Annunziata și Elisabeta,

Apoi mirăsa, care purta haină de atlas albă decorată cu flori de mirt. De-adrepta miresei mergea unchiul ei și martorul cununiei, principele ereditar Löwenstein; de-a stânga capul familiei Chotek, contele Carol Chotek. Apoi urmau rudele mai de-aproape ale miresei.

Actul religios al cununiei l'a săvârșit preotul Hikisch din Reichstadt cu ajutorul pater-ilor capucini Andrei și Florian. Preotul cununător a accentuat într-o vorbire simplă și mișcătoare însemnătatea momentului, care realiză cea mai fierbinte dorință a mirilor și-i unesce cu legătură indisolubilă. Cuvântul du l'au exprimat atât mirele, cât și mirăsa cu glas înalt, încât s'a putut auzi în biserică întrăgă, apoi au schimbat inele, adănc mișcând amândoi. Preotul dișe: „Fiă inelele acestea vecinic martore ale fericirii D-Voștră neturburate. Acesta este dorința a milioane de inimi“.

După săvârșirea rituală a cununiei și după-ce mirii cu însoțitorii lor au părăsit biserică, s'a dat un mic dejun. Mama arhiducelui Francisc Ferdinand a salutat noua păreche căsătorită prin un întreit „hoch“, repetat de toți cei de față și după care o muzică militară a cântat imnul casei împărătesci.

Fericita păreche a plecat apoi la castelul din Konopist.

Evenimentele în China.

Din China au sosit în urmă seirf forțe grave. Acum nu mai începe nici o iudoială, că ambasadorul german Kettler a fost omorât și s'orțea celorlalți ambasadori încă atărnă dela bunul plac al rebelilor.

Etă telegramele cu data de 1 Iulie:

Londra, 1 Iulie. Agenția „Reuter“ i-se anunță din Shanghai: Consulul engles din Cifu telegrafază, că ambasadorul german din Peking a fost omorât în 18 Iunie de trupele indigene. Trei ambasade au fost încă neatînse în 23 Iunie. Consulul american declară, că o telegramă a lui Iunglu cu data de 26 Iunie spune, că ceilalți ambasadori erau neatînși în dimineața acelei zile, dăr situația lor era desperată. Junglu se indoia, decă ambasadorii vor pute să se mai susțină timp de 24 ore, fiind-că el și împărătesa numai pot să-i apere.

Roma, 1 Iulie. Agenția „Stefani“, anunță: Comandantul corăbiei italiene „Elba“ telegrafază cu data de 30 Iunie din Taku: Soirf sosite din Peking spun, că toate edificiile ambasadelor — afară de ale ambasadelor engleză, franceză și germană — au fost incendiate și corpul diplomatic s'a rufugiat la ambasada engleză.

Berlin, 1 Iulie. Agenția „Wolff“ anunță: Din Taku se telegrafază cu data de 28 Iunie, că după-ce în 17 dimineața canonierele au făcut să amuțescă tunurile chineze din forturi, fortul dela nord-vest a fost ocupat cu asalt de trupele unite (300 japonezi, 150 ruși, 200 germani și 300 englesi), sub conducerea căpitanului de marină Pohl, după o rezistență îndârjită. Conducătorul japonezilor a cădut; afară de acesta trupele internaționale au avut mari pierderi în morți și răniți.

Petersburg, 1 Iulie. Agenția telegrafică rusescă anunță: După seirf oficiale sosite din China, populația chineză s'a pus, în mai multe locuri, sub scut rusesc, fiind-că nu simpatizează cu răscolă Boxerilor. Din Asia orientală se mai anunță, că răscolă Boxerilor începe a scăde și ađi se restringe mai ales la provincia Pecili.

Seirea despre uoiderea ambasadorului german a produs mare senzație și amărăciune la Berlin. Opinia publică germană este, că Germania dimpreună cu Rusia și Franța se mărăgă mână în mână în modul cel mai energic contra Chinei. La ori-ce mijloc și-ar lua refugiu puterile numai începe iudoială, că uoiderea ambasadorului german însemnă un punct forțe marcabil în desfășurarea viitoarelor evenimente pe teatrul conflictelor din China.

SCIRILE ĐILEL.

— 20 Iunie v.

Intorcerea Regelui în București. M. S. Regele Carol dimpreună cu A. S. R. Principele moștenitor au plecat Sâmbătă după amăđi din Sigmaringen și au sosit în București eri la 11 ore a. m. Atăt Regele, cât și Principele moștenitor erau îmbrăcați în civil și în doliu. La gară au fost întâmpinați de M. S. Regina și de A. S. R. Princesesa Maria. Deși dorința Regelui a fost să nu i-se facă nici o primire la întorcere, erau de față la sosire miniștri, demnitarii curții, vicarul metropoliei etc.

Ministrul de comerț în Brașov. În turneul său, cel face prin orașele din Transilvania, ministrul de comerț regung. Alexandru Hegeđus va sosi mâne cu trenul de după amăđi dela Sepsis-Sz. Georgiu, din Săcuime, în orașul nostru, unde va fi primit în mod festiv, conform programului stabilit. Ministrul va descinde în locuința d-lui fișpan, unde va primi deputațiunile din oraș și comitat. După primirea acestora va visita oficiul postal, apoi espediția industrială arangiată în onorea sa în casa crăpeneșă din strada „Hirscher“ (Podul Bătușilor), turnătoria de fer și de metal a lui Hans Schiel, școlă de stat specialistă de industrie de lemn și de piatră, fabrica de postav a lui Scherg, fabrica de petrol și fabrica de candite. Săra la 8 ore va fi banchet în sala Redutei.

Oficieri români în China. Doi tineri ofițeri români vor pleca țilele acestea în China, unde în cazul când situația nu s'ar limpeđi și Europa ar fi silită să înăbușe răscolă Boxerilor, ei vor lua parte la rășboi. Acești doi tineri ofițeri sunt d-nii locotenenți Tănt și Gavrilăscu din marina militară și-si fac acum stagiul de studii în marina austriacă. Ei au obținut autorizarea ministerului de rășboi pentru a merge în China pe bordul a două incrucișătoare austriace. Șilele acestea tinerii ofițeri români se vor imbarca la Pola unul pe incrucișătorul „Maria Teresa“, ăr altul pe un alt incrucișător, care n'a fost încă desemnat și vor pleca în China.

Avis. D l Dr. Liviu Micșă, cand. de adv. în Deș, a depus în 15 Iunie a. c. la tabla regescă din Mureș-Oșorheiș censura de advocat cu succes eminent, în urma căreia a deschis cancelaria advocațială în Deș.

Micul salvator de viață. La scările din Oena-Sibiului — scrie „Tribuna“ de Marți, — ieri după amăđi era să se inee un ofițer. Dintre mulțimea de omeni, cari erau parte în apă, parte pe malul lacului, nu s'a aflat nici unul curagios, care să mărăgă în ajutor soldatului, afară de băiatul Koneza (de vră-o 13—14 ani), care înotând spre el, întâi l'a înconjurat cu înotal studiind cum și de unde să-l prință, ca să pōtă ei cu el afară. L'a luat apoi între picioare și înotând pe spate, l'a scos la mal. E de remarcat, că băiatul înainte de a inhăța pe nenorocitul i-a dat ordin strașnic să nu se apuce de mânele de el (ca să nu-i facă greutăți de inotat), ci să stea mulcom așa cum îl va ține el de peste mijloc între picioare. Curagiosul băiat a fost viu aclamat din partea publicului.

Lupii îndrășneși. Într'una din nopțile trecute o haită de lupi flămânđi au dat năvală peste o ciurdă de vite, ce păsoeau în pădurea din Crizbav. Animalele alergară speriate, și se împrașoiară fugind dinaintea lupilor. În urma șgomotului produs, păștorii au alergat asupra fiarelor și le au huiduit. Din norocire numai un juncan a cădut jertfă „visitei“ lupilor.

Măsurii contra ciumei. În urma informațiilor primite, s'a declarat suspectă de ciură totă coasta Mării negre, începând dela Constantinopol până la frontiera Bulgariei și a dispus ca toate bastimentele ce vor sosi pe țărșmurul român de pe acea coastă să fi îndreptate spre Sulina și s'apuse acolo unei carantine de țce țile. Guvernul bulgar a înfișat de-asemenea carantine la frontiera Bulgariei din spre

Turcia. De altă parte s'a comunicat în mod oficial serviciului român sanitar, că s'au constatat casuri de ciură la Trebizonda.

Din trecutul presei franceze. Cornely, redactorul diarului parisian „Figaro“ a publicat o carte interesantă despre istoricul presei franceze. După datele lui Cornely, erau în 1789 în Franța cu totul 250 țiare. De atunci până la 1800 în fiecare au au apărut câte 100 țiare nouă, așa că pe timpul consulatului numărul țiarelor franceze era de 1350. Sub dominația consulatului însă numărul țiarelor ce apăreau în Paris s'a redus la 13. Un decret cu data de 11 Noevre 1811 n'a permis decât apariția a 4 țiare în Paris. Ele erau: „Moniten“, „Le Journal de d'Empire“ (șđi „Debats“), „La Gazette de France“ și „Journal de Paris“. De odată cu reintorcerea Bourbonilor s'au înfișat 25 țiare nouă și în 1819 numărul țiarelor, ce apăreau în Paris era de 150. De atunci până ađi țiarele s'a sporit mersu. Ađi apar în Franța 6736 țiare, în Paris 2685, dintre cari 142 cotidiene.

Nou atentat anarchist la Madrid. În nopțea de 18 Iunie 2 indiviđi, cari se crede că sunt anarhiști spanioli, au stropit cu petrolu piedestalul de lemn al statuei lui Canovas de pe alea de lângă podul Alexandra și apoi i-au dat foc. Sărind guardii au stins incendiul.

Marele incendiu din New-York. „New-York Herald“, ediția parisiană, dă amănunte despre grōznicul incendiu izbucnit la docurile din New-York. Se crede, că incendiul a fost produs dela explozia recipientului de acid carbonic. Vântul sufla cu mare putere, așa că focul s'a propagat cu o înțelă inspaimentătoare. Pontoanele erau literalmente pline de lume ce se dusese să salute pe cei ce plecay. Forțe multe din acești omeni au fost în imposibilitate de a fugi. Au perit acolo vră-o 80 de persoane. Totalul victimelor e de două sute. S'au petrecut cu acea ocașie scene sēbatice și altele eroice. Trei piroscafe au fost distruse și alte multe au suferit pagube. Perderile sunt de 10 milioane.

Societatea „Inocențiu M. Clain“.

Din raportul comitetului societății „Inocențiu Micu Clain“ a teologilor din Blășiș, ce ni-a sosit eri, reproducem următoarele date:

După o introducere, în care se vorbesce de marea importanță a șoinței și culturai pentru omenime și în deosebi pentru preoținea chiamată a povățui poporul, urmēzărătarea activității societății, care în cursul anului a ținut 10 ședințe. Una dintre acestea a fost ședință festivă arangiată în Novembre anul trecut cu ocașunea întrunirii sinodului archidieceșan. Ședința a avut un succes forțe frumos, fiind onorată și cu preșența In. P. S. Sale Metropolitului, apoi a tuturor fruntașilor din Blășiș și a multor membri sinodali din Archidieceșă. Pentru anul administrativ 1900—1901 a fost ales nou comitet din următorii membrii: Petru Sântoma tel. an. III președinte; Sever Ioan Frățilă an. II vice-președinte; Iacob C. Domșă an. III secretar, Valer Vero an. II cassar, Traian German an. I controlor, Carol Ignat an. II archivar, Nic. Ticaciș an. I bibliotecar. Local de notar a rămas a se completa în Octomvre dintre fiitorii teologi de an. I.

Biblioteca societății s'a sporit în cursul anului cu 103 opuri și constă la finea anului din 2281 opuri. Șiare a avut societatea 17.

Avēnd societatea mari șpese cu țipărirea opului „Tragedia Calvarului“, averea ei în bani s'a redus dela 2449 cor. la 540 cor. și 44 b. Dispușe însă de anumite obligațiuni și pretensiuni, astfel că averea totală se școtesce cu 2170 cor. 55 b.

Din cărțile editate de societate mai sunt disponibile și se pot procura: „Epistole cătră un preot ținăr partea I și II fiecare cu câte 75 cr. „Tragedia Calvarului I și II; „Pregătire la mōrte“ 80 cr.; „Duhul muscalesc“ 10 cr.

Cine sunt Boxerii?

Multe s'au scris și până acum despre Boxeri, dăr istoricul cel face Eugen Wolff în „Berliner Tagblatt“ despre secta Boxerilor ni-se pare cel mai interesant din câte s'au publicat până acum. Eugen Wolff este unul din acei germani, care prin studii, ce le-a făcut ani îndelunđați prin Asia-Orientală, a introdus așa țicēnd politica chineză a Germaniei. Articuli șcriși de el au atras adese-ori atențiunea puterilor cuceritoare și faptul închirierii de porturi chineze este a-se atribui în mare parte studiilor importante, ce le-a publicat la timpul său. Etă ce țice acest bărbat despre Boxeri:

— Intemeiătorul sectei este Yu-Sen, care pe timpul rășboiului japoneșo-chinez era guvernator în Tsou-Tsou-Fu (Santung de sud est) Yu-Sen a intemeiat secta acesta cu scopul esclusiv de a ținē departe pe Japonese de Santung, după-ce Japonesele ocupaseră atunci Vej-Haj-Vej și voiau să străbată spre Vej-Sheu. Scopul intemeierii a fost așa-dăr patriotic.

După rășboiul japoneșo-chinez secta Boxerilor și-a pus ca țintă șcutirea populației pacifice din provinciă contra atacurilor țalharilor, fiind-că bandele de țalhari se sporiseră forțe mult în Tsou-Tsou-Fu.

Deja de sute de ani Tsou-Tsou-Fu era punct de mănecare al răscolilor. O lumină caracteristică varsă asupra stărilor de-acolo împrejurarea, că pe când la începutul anilor 80 s'a înfișat o misiune germană în Santung și misionarii germani ceruseră o parte din teritoriul pentru școperile misiunii dela episcopul italian de-acolo, acesta a răspuns, că le cedēză chiar toate trei guvernamentele, dăr acolo nu vor afla nici un creștin. În acest teritoriu n'a cutezat adecă să pētrundă vră-un misionar, din următoarele cauze:

1) Tsou-Tsou-Fu este patul cald al tuturor bandelor de țalhari și rebeli. Pe timpul împăratului Kuang-Su s'au intințat acolo câte-va comunități creștine, însă European n'a îndrășnit să mărăgă acolo, ca să învețe ori boteze. Numai învățătorii indigeni puteau să săvērșescă problemele acestea.

2) Yen-Tsou-Fu este locul nășerii Sfântului (în China nu este permis a-se pronunța numele lui Kung-Fu, șeu al lui Confucius), unde el și-a publicat mai întâi dogmele și unde a funcționat ca primul ministru al Domnului său. Din Yen-Tsou-Fu a răsărit mai întâi lumina în lume, locul acesta este așa-dăr sfânt, unde European nu e lăsat să pășescă. Decă se află une-ori câte un cutezător, care să străbată pe acest teritoriu, plătesce cu viața îndrășnela lui.

Așa ștau lucrurile pe la începutul anilor 80.

Afară de acesta secta a avut dela început și colorit politic, care era îndreptat în contra dinastiei, pentru a isgoni adecă dinastia Mandșu de origine mongolă și a-o înlocui cu dinastia chineză. Tot secta acesta a ucis la timpul său pe doi misionari germani, în urma căreia Germanii au ocupat în Noevre 1897 Kiautsau.

Chinesii întâmpinără cu multă amărăciune ocupațiunea acesta. Guvernul chinez a dat ordin organelor sale, să evite ori-ce ciocnire. Grōza a domnit cam 6—7 luni. La finea anului 1898 însă secta a reluat ărăși lupta contra străinilor. Nu peste mult intemeiătorul sectei, Yu-Sen, care era omul de încredere al împărătesei, fu numit guvernator în Santung, adecă vice-rege. Numirea acesta a avut influință electrisătoare asupra funcționarilor chinezi, cari și-au schimbat de grabă purtarea față de European.

Cel dintăiș lucru al lui Yu-Sen a fost de-a reorganiza o trupă de rezervă civilă. Scopul unic al acestei procederi a fost agitarea poporului pentru isgonirea străinilor. Dăr Yu-Sen nu s'a mulțumit cu atăta numai, ci a provocat secta, să persecute pe Chinesii creștini, fiind-că sunt trădători, cari s'au aliat cu Europeanii în contra Chinei. Secta nu voia să eșecute ordinul contra compatrioților săi, după care Yu-Sen chemă sectele din provinciile vecine, ca să-i împlinēscă dorințele.

Problema diplomației ar fi fost să intervină și să ceară depărtarea lui Yu-Sen. Intrelăsarea ei s'a răsunat amar, căci în 1899 secta a pustiit mai toate clădirile misiunilor. Răscola a trecut din sudul în nordul Santungului, unde Boxerii au săvârșit lucruri și mai mari. Abia atunci au intervenit ambasadorii din Peking, urmând îndată rechemarea lui Yu-Sen. Răscola însă n'a încetat cu acesta, ba a trecut și în provinciile vecine, rebelii având de scop de-a intra în Peking și prin atacarea străinilor a face imposibilă poziția dinastiei Mandșu...

Producțiuni și petreceri.

Inteligența română din Orlat invită la producțiunea musicală-declamațională împreună cu dans ce se va arangia cu concursul unui grup de pedagogi din Seminarul „Andreian” Joi în 12 Iulie n. o. (SS. A. Petru și Pavel) în sala cea mare dela hotelul „Zum alten Hitsch”.

Intrarea de persoană: loc I. 1 cor. 60 b., loc II. 1 cor. 20 b., loc III. 80 b. Venitul curat e destinat pentru înființarea unei biblioteci populare în Orlat.

Program: 1. „Sara” de Abt. 2. a) „Foiă verde de trifoiu”, b) „Fosta-i lele” de T. Popovici. 3. „Legendă” de Dulfu, declamațiune. 4. „Hora Sinai”, de Ventura. 5. Marșul cântăreților”, de Porumbescu. 6. „Țiganul la mal”, de T. Speranță, declamațiune. 7. a) „Inzadar alerg pământul”, de G. Dima. b) „Toca popă” * * *. 8. „Pentru-ce am rămas făcău bătrân”, monolog de A. Pop. 7. „Cisla”, operetă comică cu soli de C. G. Porumbescu. După producțiune dans.

Inteligența română din Porumbacu inferior invită la concertul, ce-l va arangia în 29 Iunie st. v. (la sf. Petru) cu ocaziunea adunării gen. constituante a băncii „Porumbăceana” cu concursul unui grup de tineri din seminarul „Andreian” în hotelul lui Ioan Stoichiță. Venitul curat e destinat pentru scopuri filantropice. Incepând la 7 1/2 ore seara. Intrarea de persoană: loc I. 50 cr., loc II. 30 cr., familia 1 fl.

Program: 1. „Sfânt” de G. Dima. 2. „In pădure” de T. D. Flondor. „Noua călugăriță”. 3) „Inzadar alerg pământul” de G. Dima. 4. „Cântecul Marinariilor” de T. de Flondor. 5. „Sai Române” de T. Cerne. 6. „Foiă verde de trifoiu”, „Tot și-am ținut”, de T. Popovici. 7. „Toca”. 8. „Imnul Unirii” C. P. arm. de T. Popovici. După concert urmază dans.

In Vasas-Sântiōna se va arangia o petrecere de vară în favorul bisericii gr. cat. la 22 Iulie n. o. în arena grădinei parohiale, eventual sub scut sigur. Intrarea: de persoană 2 cor., în familia 1-60 b. Incepând la 5 ore p. m.

Pentru comitet: Iuliu Dragoș președinte, Nic. Kabdebó secretar, Ioan Cheresiesiu casar, Nic. Tinc controlor.

Suprasolvirile se vor chita în diare. Pentru mâncări și beuturi corăspunzătoare pe lângă taxă moderată se va îngriji comitetul arangiator. Comitetul va fi cu mulțămintă, decât cei invitați vor chema pe prețiii și cunoscuții lor.

Gutenberg.

— Schiță biografică. —

Hans Gensfleisch de Sulzlock și Gutenberg, inventatorul imprimeriei, s'a născut la Maiența câtră anul 1400 dintr'o familie de patriciani. Numele de Gutenberg, sub care e cunoscut, e numele mamei sale.

În anul 1420 isbuenind turburări la Maiența, cu ocazia intrării solemne a împăratului Frideric III, Gutenberg fu nevoit să se esileze și se crede, că s'a stabilit la Strassburg. Ori-cum ar fi, acte autentice constată prezența sa în acest oraș la 1434.

Doi ani în urmă el înființă împreună cu Andrei Dritzehen, Hans Riffe și Andrei Heilmann, o societate pentru exploatarea procedurilor secrete inventate de el și prin cari se vede în chip vădit tipografia născândă.

În 1439 el avă asociatii săi un proces, ale cărui acte sunt păstrate la Strassburg și a căror autenticitate a fost în mod victorios demonstrată de d-l Leon Labode, acestea sunt primele documente cunoscute relativ la arta tiparului.

În aceste documente, dirijate într'un mod vag, cari par a avă de scop să ascundă de ochii publicului secretul inventatorului, e vorba de *plumb*, de *utensiliu*, de *presă*, etc. Ele au fost comentate în mii de feluri: dăr ceea-ce rezultă incontestabil e, că presă aplicată la imprimarea tipografică a fost inventată la Strassburg de Gutenberg.

În mijlocul coniecturilor diverse, cari au luat nascere din insuficiența documentelor, e imposibil a determina, decât încercările făcute în Strassburg s'au mărginit la primele elemente, la gravarea pe planșe de lemn mobile, și chiar la a turna într'o matrice caractere metalice.

Gutenberg a rămas în Strassburg până la 1441, epocă în care figură încă în registrele de imposit. Probabil că el și-a continuat încercările, dăr nu se găsește nici o mărturie autentică. Pe la 1446 s'a reintors în Maiența.

Cheltuelile considerabile pe cari le făcuse cu toate încercările sale în nimiciseră într'ega sa avere personală. El se asociă cu Ioan Fust (1450) pentru exploatarea admirabilei invenții și-l puse în cunoștință cu rezultatele obținute până aci.

Fust dete sumele necesare, dăr impuse mai târziu un al treilea asociat, Schaeffer și luă astfel de garanții, încât pută în 1455 să rupă asociațiunea, pretinzând dela Gutenberg înapoierea sumelor date. Acesta fiind în imposibilitate de a satisface pe creditorul său, a fost nevoit să dea aproape tot materialul tipografic lucrat până aci. (1455).

Cea mai mare nesiguranță domnesce asupra procedurilor întrebuintate de tovărășia Gutenberg și Fust, cum și asupra produselor eșite din presele lor. Se crede cu toate acestea, că ei au tipărit pe planșe de lemn fixe un vocabular numit *Catholicon* și un *Donatus minus*, că în urmă au întrebuintat caractere mobile metalice, proceduri cari fură la urmă perfecționate de Schaeffer.

Acesta din urmă și Fust conservară atelierul și continuară a lucra împreună. Gutenberg la rindul său, înființă o nouă tipografie în același oraș, unde a imprimat faimoasa *Biblie de 36 de linii*, începută după unii la Strassburg.

Intunericul, care înfășură această epocă a istoriei tiparului, este mai întunecat încă de precauțiunile luate de inventator și asociatii săi de a ascunde procedurile lor, făcând pentru a-și face operele să treacă drept manuscrise, făcând pentru a înlătura concurența.

Gutenberg a creat nouă nesiguranțe viitorilor săi istorici nepunându-și numele pe nici una din cărțile sale; se crede după tradiția, că acesta ar fi făcut-o din cauză, că fiind nobil, nu se putea ocupa cu afaceri industriale.

Ultimii săi ani se scurseră obscuri în mijlocul mucei de tipograf și a lipsei de bani. În 1465 Adolf de Nassau îl numi gentilom al curții sale și-i făcū o mică pensiu. El muri în anul 1468. Ță aproape tot ce istoria ni a transmis asupra creatorului unei arte, care a reînviat fața lumii.

O reputațiune strălucită, un nume intru cât-va legendar, câte-va fapte nesigure, tradiția luptelor și suferințelor, ale căror detalii sunt necunoscute: ță singurele amintiri, cari rămân din minunatul geniu, care a dat literilor fecunditatea vieții, gândirii instrumentul său, și spiritului modern civilizației, *semnul*, prin care va învinge întunerecul și barbaria.

„Ori-care ar fi, — țice Vallet și Viriville, — partea pe care istoria trebuie s'o facă acestui geniu, interesul însuși al gloriei sale cere să se caute și să se fixeze, cu cea mai mare dreptate, limita și întinderea meritului său, cum și a descoperirii sale. Rubruicus și Marco Polo, încă din secolul XIII, veșuseră în Asia produsele imprimeriei tabelare și putură să le facă cunoscute creștinilor prin povestirile călătoriilor lor”.

„După mărturisirea sinologilor noștri cei mai creditați, Chinezii inventară între anii 960—1020 ai erei noastre procedeul, (incă și astăzi usitat printre noi) de fabricațiune a *cărților de joc*, în care se recunosc originea lor orientală. Documente autentice de natură diversă, contemporane regelui Francoiei Carol VI, atestă, că pe acea vreme, aceste *cărți*, răspândite în diverse centre ale Europei, se fabricau deja în Europa, prin imitarea modelelor lor exotice”.

„La Venetia, în țările de jos, mai ales la Bruges, Harlem și Anvers și în periōda de timp, care preceda lui Gutenberg, exista, sub numele de *stampatori* de Italia, cum și *printers* sau *printers* de Flandra, o întregă industrie, complexă și importantă, care s'a numit în urmă *dominoterie*. Monumentele acestei industrii se conservă, printre bogățiile analoge, în marile depouri literare...”.

„Ast-fel deci creștinăteaa cunosea practica imprimeriei înainte de Gutenberg, chiar pentru confecționarea cărților. Dăr aceste diverse produse estrem de grosolane, nu se obțineau decât cu ajutorul planșelor de lemn gravate. Pentru fiă-care pagină era nevoie de o planșă. Corecturile erau aproape imposibile. Fie-care planșă nu putea servi, decât exclusiv numai pentru tirajul paginei gravate”.

„Un pas imens rămănea de făcut, care constituia, el singur, o nouă invențiune: anume sistemul literelor mobile metalice, sau tipografia, adevărata imprimeria a civilizației moderne. Acest pas Gutenberg, ajutat de exemplul progreselor anterioare, îl săvârși singur și îl săvârși pe de-a întregul”.

Încercările făcute de concurenții neleali (mai cu seamă Fust și Schaeffer) de-a răpi inventatorului gloria sa, au fost reținute de o sută de ori în urmă, dăr înzadar.

Critica s'a purtat cum se cuvine cu tessele pasionate, inspirate de vanitatea națională și de dragostea paradoxului, și știința, după tradițiune și recunoștința popoșelor, a consacrat definitiv marele nume al artistului din Maiența ca pe acela al părintelui tipografiei.

În anul 1839 Maiența a ridicat lui Gutenberg o statuă, operă a marelui statuar suedez Torwaldsen; anul următor, Strassburg inaugură o altă statuă a lui Gutenberg, datorită daltei lui David d'Angers reproducă în curtea imprimeriei naționale din Paris și popularisată prin foarte multe gravuri.

Literatură.

O scriere de mare valoare pentru istoria noastră națională a apărut tocmai acum la Blăși sub titlul: „*Din Istoria Românilor. Episcopul Ioan Inocențiu Clain* (1728—1751) de Dr. Augustin Bunea, canonic metropolitan”. Opu conține 422 pag. format mare 8° și costă numai 2 fl. (cu posta franco 2 fl. 15 cr.) pentru străinătate 5 Lei plus porto.

În prefața autorul spune, că această carte a scris-o nu numai pe urma operilor și documentelor publicate, ci și pe baza unui mare număr de documente inedite din arhivele din Blăși, Oradea mare, Alba-Iulia, Sibiu, Budapeșta și Viena. Cu ajutorul acestora autorul a putut rectifica o mulțime de greșeli strecurate în publicațiunile anterioare, a umplă multe lacune și a desvelă importante evenimente și interesante lucruri. — Opu e împărțit în 18 capitole și conține:

Vacanța scaunului episcopesc după mărtea episcopului Giurgiu; Numirea episcopului Clain; Strămutarea reședinței la Blăși, înființarea mănăstirii, școlilor și bisericii catedrale; Clain pentru drepturile bisericii și națiunii române sub Carol VI; Clain pentru drepturile bisericii și națiunii române sub domnirea M. Teresiei; Apărarea comunelor și privaților din partea episcopului Clain; Români deveniți nobili prin stăruința episcopului Clain; Starea Unirei sub ep. Clain; Starea bisericii sub ep. Clain; Clain și părinții Iesuiți; Căderea ep. Clain și fuga lui la Roma; Primele tratative pentru reînțocirea lui Clain din Roma; Turburări religioase; Visitațiunea dieceșii prin episcopul Muncaciului; Nouă petreceri în cestiunea episcopului și turburări interne în biserică; Nouă revoltă în contra Unirii; Abdicarea episcopului Clain; Ultimii ani și mormântul lui Clain. — Urmază în fine un adaus cu 7 documente prețioase.

Atragem atențiunea Românilor iubitori de istoria și științe asupra acestei scrieri valoroase.

În legătură cu „*Predicele pentru Dumineci și Sărbători*”, de Dr. Em. Elefterenș a apărut de același autor și partea a doua: „*Predici ocașionale și funebre*”, care se estinde pe 220 pag. și conține 11 predici pentru cununii, alte 13 predici pentru diferite ocașii (la sănțirea de biserică, la instalări de parochii și protopopi, la presentarea pentru prima-ora a preotului înainte credincioșilor; discurs la terminarea anului școlastic etc.) Predici pentru înmormântări (la bărbați și femei de diferite etăți și condițiuni). Costă un exemplar 3 cor. 50 bani. trimis franco și se pōte procura dela Tipografia „A. Mureșianu” din Brașov.

ULTIME SCIRI.

Londra, 2 Iulie. Din Shanghai se telegrafază lui „Daily Express”, că ambasadorul german Kettler a fost omorît când mergea călare pe strada ambasadelor. *Cadavrul lui a fost măcelărit formal de soldații chineși. Mai târziu a fost incendiate 7 ambasade. Numeroși servitori indigeni dela ambasade au fost ucși și trupurile lor aruncate între flacări.*

Londra, 2 Iulie. Scirile sosite din China sunt foarte neliniștitoare. Se pōte crede, că și ambasada austro-ungară a fost prădată și incendiată. Edificiul ambasadei englese e impresurat. Preoții franceși din Nanking au făcut cunoscut, că *din 20 Iunie măcelărirea străinilor în Peking continuă într'una.*

„Times” anunță din Shanghai, că funcționarii chineși au primit un ordin al principelui Tulan, în care sunt provocați să isgonescă pe străini și să-i măcelărescă. În Peking și jur decurge o luptă mare.

Kiel, 2 Iulie. Eri au plecat 1300 soldați în China.

Londra, 2 Iulie. Vice-regele din Nanking a trimis următoarea telegramă generalului Julu: „Situatiunea e desperată. Cer ajutor grabnic. Trupele străine în număr de 20—40,000 vor intra cât de curând în Peking. Nu voiți pute să resist mai mult de patru zile”. — Dela Juang-Si-Kaj a sosit următoarea scire: „Trupele străine au învins trupele chineze în Tien-Cin și Europeanii vor intra încurând în Peking”.

Londra, 3 Iulie. Lui „Daily Telegraph” i-se anunță din Shanghai: *Printul chinez Tuan a arestat pe împăratul și pe împărătesa văduvă și a usurpat cea mai înaltă putere în stat.*

DIVERSE

O recepțiune la împărătesa Chinei. Fieca ambasadorului rus din Peking a luat parte în Februarie a. c. la o recepțiune, ce văduva împărătesă a Chinei a arangiat-o pe seama damelor europene din societatea mai înaltă. Împărătesa s'a interesat viu despre raporturile familiare ale damelor europene și despre emanciparea femeii. Cu ocazia această împărătesa a țis: „Femeile din China sunt legate prin tot felul de prejudeți și relații economice, dăr și aici reforma este numai o cestiune de timp. Femeia chineză este ați sclavă; la vârsta de 8 ani trebuie să tōroă, ăr mai târziu să cōsă. Multe fete își câștigă în vârsta această traiul țilnic și-și adună zestrea. În multe familii sērace femeia trebuie să câștige bărbatului totul. La noi femeia are dreptul, de a rivalisa cu bărbatul; dăr ori-ce privilegiu e partea celui din urmă”. — După o reprezentațiune teatrală, oșpeții au fost conduși la mese bogate, apoi au mers țărași înaintea împărătesei, care acum ședea pe tron. „Sunt femeia bătrână — țice ea — și numai după câte-va cēsuri voiți isprăvi cu lucrul meu țilnic. D-Vōstrē trebuie să mă considerați ca pe o soră și acest inel să fiă semnul, că tōte aparținem unei mari familii. Sper, că asta nu va fi o vorbă golă, fiind-că toți avem unul și același scop: *face lumea mai fericită și mai înțeleptă.* Și eu am ale mele și cu tōte că sunt bătrână sper să mai pot lucra mult. Mē bucur din inimă, că v'am cunoscut și sper, că vă voi vedē mai de multe-ori la mine. Chiar de nu ne-am vedē curând, să nu credeți, că v'am uitat; — o împărătesă chineză are grozav de mult lucru și împărătesa Chinei trebuie să lucreze ca cea din urmă femeia. Mult timp imi voi reaminti țiaa această”.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 2 Iulie 1900.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur, Impr. căil. fer. ung.) and Price (e.g., 115.75, 91.20).

Cursul pieței Brașov.

Din 3 Iulie 1900.

Table with 2 columns: Item (e.g., Bancnota rom. Cump., Argint român. Cump.) and Price (e.g., 19.18 Vënd., 18.80 Vënd.).

Nr. 8260 - 1900.

Inciințare.

In puterea decisului luat de reprezentanța comunală la 13 Iunie a. c. rugăm pe toți concetățenii, cari au de închiriat, pentru străini lo cuințe de vară mobilată provădute și cu așternut și serviciu, să anunțe acesta la biroul comitetului pentru străini.

In aretare să se spună pe cât timp și cu ce preț doresc a da lo cuința în chiriă.

Brașov, în 25 Iunie 1900.

8,1-2. Magistratul orașenesc.

Se caută un Silviculor,

posedând cunoștințe speciale, diploma unei școle de silvicultură a statului austro-ungar, precum și o practică îndelungată în profesiunea silviculturii dela stat séu comună.

A se adresa în București, Calea Victoriei Nr. 167, la Exelența Sa G. Gr. Cantacuzeno. 6-10,988.

Societatea FOLIES-BERGERES, constătătoare din 24 persoane

(bărbați și femei) de primul rang în toate specialitățile artistice, se va deschide ați, Marți în 3 Iulie n. la 9 ore séra printr'o

Mare reprezentație de gală

pe locul dinaintea Porții Vămii.

Prețul locurilor: Loc numărutat: 1 cor. 60 b.; locul I 1 cor. 20 b.; locul II 80 banii; locul III 50 banii; Loc de stat 30 banii. — Militarii dela sergent-major în jos, în locul de stat 20 banii; în locul III 30 banii; ér în celelalte locuri prețul de jumătate.

Deschiderea cassei la 7 ore séra.

La reprezentații este angajată musica regim. inf. nr. 50.

Bilete se pot cumpăra dîlnic la cassă dela 11-1 oră d. a.

Atragem atențiunea on. public, că societatea noastră constă numai din artiști aleși de primul rang, mai departe, că arena este acoperită, așa că publicul este scutit de ploie.

De cercetare numărósă să rógă

cu distinsă stimă:

Directiunea.

Dîlnic se dau mari reprezentații. Dumineca și în serbători câte două reprezentații.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiú 1900.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal-București, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Mureș-Ludoș-Bistrița, Cucerdea-Oșorhei-Regh.-săsesc, Ghiriș-Turda, Dej-Bistrița, Sibiu-Cisnădie, Clușiu-Zălan, Alba-Iulia-Zlatna, Brașov-Zărnești, Brașov-Chezd-Oșorhei) and train times.

*) Nota: Orele însemnate în stânga stațiilor, sunt a se zeri de sus în jos; cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numeri încaudrați cu linii negre însemnează orele de noapte. — Semnul \leftarrow arată cu signa direcția, încãtrãu merge trenul.